

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ стоить:

на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
на півъ року . . . 4 зр.
на чверть року . . . 2 зр.

въ годъ „Дѣло“ стоить: на цѣлый рокъ 12 зр. на півъ року 6 зр. на чверть року 3 зр.

Предплату належить пересылати франко (наилучше почтовимъ перекладомъ) до: Администраціи час. „Дѣло“.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. в. в. бѣтъ одною строчкою печатной. Рекламациі неопечатанъ вѣдѣтъ бѣтъ порта.

Выходитъ во Львовѣ що Среда и Субота (крѣмъ русскихъ святъ) 4-мъ годовѣ по выходѣ. Литер. додѣтокъ „Библиотѣка найзнам. повѣстий“ выходить по 2 печатъ аркушѣ кожного мѣсяца и послѣд. для каждого мѣсяца.
Редакціа, администраціа и экспедиціа вѣдѣтъ Ч. 15 вѣдѣтъ Галицкіи.
Вѣдѣтъ листы, позимня и рекламациі належить пересылати вѣдѣтъ адресомъ: редакціи и администраціи „Дѣло“ Ч. 15 вѣдѣтъ Галицкіи.
Рубонисъ не звертаются только на попередне застереженіе.
Поодинокое чволо стоить 10 кр. в. в.

Законно неможливе — на Дѣлѣ можливе.

На бесѣду пос. Ковальского въ сиривѣт грунтового податку подѣбсея наконецъ пос. Яворскій до отповѣди. Пос. Яворскій заявляе: поперше, не есть правдивымъ тверденіе пос. Ковальского будьтобы въ дуже низькой денной платѣ (сельского) робѣтника въ Галичинѣ установлено рѣдъ шашчины для бѣдѣтной посылности, бо — додае пос. Яворскій — денна плата есть природнымъ послѣдствомъ подлжи и попыту; по друге, не есть правдивымъ тверденіе пос. К. будьтобы съ замѣромъ усунено селянѣ отъ выборовъ до повѣтовыхъ и краевыхъ комиссій. Параграфъ закона о складѣ тыхъ комиссій самъ опровергае тое тверденіе. Навѣдены пос. К. даты не можуть такожъ ничего доказовати, бо автономичный члены комиссій не суть именованій, але выбираны и то заразомъ черезъ корпорациі, въ котрыхъ селянство має найбільшу и переважну участь; отже не тое есть причиною безучастности селян (въ комиссіяхъ), але правдиве пересвѣдченіе о своѣй недосилности до сповненія поставленой имъ задачі и довѣрїе, що тѣм, котрыхъ они выбрали, будуть въ станѣ справедливо заступати ихъ интересы, довѣрїе, — котре не только не упало, але еще збѣдѣшилося; по третє, не правдивымъ есть тверденіе пос. К., що таричы львового грунту въ Галичинѣ за низько установлено въ користь великой а на шкоду малой посылности. Если порѣвнати пересвѣтчий чистый доходъ зъ морга рѣдѣ съ пересвѣтчимъ чистымъ доходомъ зъ морга льва, то окажется стосунокъ 100 : 23.8 — а послѣ сего пересвѣтчий стосунокъ грунтується краѣ якъ слѣдуе: Чехи 36%, Доль. Австріа 32%, Гор. Австріа и Моравія 31%, Галичина 25%, Горичія 19%, Стырія 17%, Карингіа 14%, Краина 13%, Зальцбургъ 12%, Далмациа 8%, Тироль 7% а Фюральбергъ 6%.

Се цѣла отповѣдь пос. Яворского на тяжкій зайвѣтъ зъ руской стороны — отповѣдь, о котрой навѣтъ другій польскій газеты встѣдѣлися згадати, а лише одна Gaz. Nar. прославила ея „lekcya prawdy“, хоть черезъ одинъ день таки сама признала, що тая „лекціа“ — „за мало ясна“, а тымъ же еще на правдѣ оперта. Не будемо широко розводити надѣ сею отповѣдью пос. Я. Що до першой точки, то само собою розумѣея, що праця робѣтника регулюея такожъ послѣдѣ подажи и попыту, але въ предлѣжачѣмъ случаю ходить о тое, що въ Галичинѣ задѣя привязаности сельского робѣтника (котрый есть заразомъ властителимъ кавалки грунту, а бѣдай хаты) до землѣ тая регуляція не отбуваея такъ свободно якъ у иншого рода робѣтничѣмъ непривязаныхъ до мѣстця, а то тымъ же еще, що регуляція сен плати на селѣ у насъ фактивно почивае въ рукахъ великой посылности, котра кромѣ малочисленныхъ „вещнаселѣтъ“ громадскихъ есть майже единымъ прїймающимъ сельского робѣтника (Arbeitsgeber), що отже по сторонѣ попыту за робѣтниками на селѣхъ не на властиво никакъ конкуренціи и тому двѣрѣ являея майже монополъ роздѣлъ работи для сельскихъ робѣтничѣмъ, а при томъ користуючы зъ ихъ примусового положенія, на далѣ самъ установляе цѣну работи. Цѣны поучены въ томъ взглядѣ подаея своего часу исторія всѣмъ добре

знавахъ „порцій“ подѣ рѣжними видами еще доси въ многихъ мѣстцахъ практикованыхъ. Дальшій цѣны поучены въ томъ взглядѣ знайде пос. Яворскій въ I выпуску VI рочника „Wiadomości statystyczne“ въ отѣвѣтъ „Zbiory w Galicyi“ г. 1879.

Що до другой точки, то навѣрно и самъ п. Яворскій не мѣгъ повздержатися отъ ироничного усмѣху, если такіе небылицѣ осѣбѣлися выголосувати передѣ палатою. Мы пытаемосѣ, котры то суть тѣ автономичный корпорациі выбиравшій членовъ повѣтовыхъ и краевыхъ комиссій, гдѣбы „селянство мало наибѣдѣшну и переважающую участь“? Чи се соймъ и рады повѣтовъ, чи рада державна? А щожъ говорити о томъ селянѣ „довѣрїю“ селянѣ до двѣрскихъ обшарѣвъ тыхъ селянѣ, котры разъ являються у п. Я. „недосилнымъ“ навѣтъ до зрозумѣнія власного интересу, а другій разъ на стѣлько „розсуднымъ“, що обдаряють „довѣрїемъ“ репрезентантовъ противныхъ интересѣвъ? Якъ и въ чѣмъ обявляея тое „довѣрїе“? Въ выборахъ до рады державной (1879) и до сойму (1876)? Если се были доказы „довѣрїя“, то для чогожъ вымушувано тое „довѣрїе“ ажъ кооперациєю старостѣвъ и жандармѣвъ и на що розтрачено кѣлькадесяттысячный фондъ польского комитета центрального? П. Яворскій говоритъ, що §. закона противится недопущеню селянскихъ заступничѣвъ до комиссій. Такъ, скажемъ и мы, а мимо того ихъ недопущеню! Се есть фактомъ неоспоримымъ, доказаннымъ урядовыми выказами. Законно не можливѣ — але на дѣлѣ можливѣ, — отъ въ томъ цѣлымъ секретѣ галицкой мизеріи, котру затерти надармо силувався п. Яворскій. Тая червона нитка законной неможливости а беззаконной дѣйственности сиуея черезъ всѣ нашѣ краевыя отношеня.

Що до третей точки, то если навѣтъ Gaz. Nar., патронка п. Яворского, не могла зрозумѣти его цифровыхъ агломератѣвъ, то мы тымъ же еще менше масмо претенсіи, отгадовати задушевной мысли п. Я. и мусимо перше выжидати, поки онъ не схоче яснѣйше сказати, що властиво мають доказовати цифры нимъ не звѣстно на якѣй подставѣ и на якѣмъ обчисленю опертѣ. Съ вѣтраками не масмо охоты спорити.

Такъ то выглядѣея цѣла польска „лекціа правды“ и для насъ совсѣмъ понятно, для чого такой неспокой зананувѣвъ середѣ польскихъ послѣвъ, коли пос. Ковальскій зажадавъ голосу до фактичного спростованія, якъ немѣнше понятно намъ, для чого мнѣ. Дунаевскій маючій неограничену свободу бесѣдованія ни словомъ не згадавъ о жалобахъ Русинѣвъ въ своѣй тригодинной бесѣдѣ. Цѣла бесѣда пос. Яворского на рѣвни ставитѣя съ добре звѣстною читателямъ, що до своєї стѣйности критикою Gaz. Nar. на статью „Подвійна крейдка“.

По вѣчу.

VI.

Знаея въ иншой сторонѣ подѣбсея такожъ голосѣ: „Идея славянска выступае въ нашѣмъ часѣ яко освобождителька на видѣнню исторіи. Она працюе надѣ увеличеніемъ полудневныхъ Славянѣ и недавно освободила братныхъ Болгарѣ отъ 400-лѣтней неволѣ, она не дасть ни одной дѣтнѣ матери славы загинути“.

Ту зновъ можнабы дѣрмати загнутыи руни, сиустинишея якъ попередно на руской литературу, такъ теперь на идею славянску. Що до идеи славянской не буду розводити. Въ моѣй книжѣ „Polityka Polaków“ въ части II подѣ А. она всесторонно трактована, туда любонитныхъ отсылаю. Тутъ скажу лише коротко, о кѣлько нынѣ на тую идею рахувати можна. Не дасться заперечити, що славянска идея выступае на сцену исторіи. Мысль о единствѣ Славянѣ являея за всегды тамъ, где была возможна учена дѣятельность, где власна литература будила самоповѣнаніе. Конецъ XVIII вѣка и XIX столѣтїе ознаменованъ отродженіемъ славянскихъ народностей.

Колѣ съ поступомъ народного образованія показався и потреба политическихъ правъ для народностей, то народы мимоугодно оглядалися на свою минушность и шукали для себе моральной поддержки въ мысли о цѣломъ племени. Слабѣ самѣ собою, они хотѣли надѣйтися на силы цѣлого Славянства. Задѣя тыхъ причинъ идея славянска выступае вправдѣ щоразъ бѣдѣше свѣдомо, але она повѣтаея еще всегды въ теоріи, бо въ практицѣ видимо великій перешкоды. Рѣжница историчного жита, рѣжница теперѣшного положенія, все еще лежить межѣ славянскими племенами и не допускаея до желаного союза.

Славяне по великой части не суть свободны, они разбиты межѣ кѣлькома державами. Якже имъ выступати до спѣльного дѣланія? До того народы тѣмъ по большѣй части остаются чужими одинъ для другихъ и еще навѣтъ одного политичного, для всѣхъ всеобщного правила, одной спѣльной засады не нашлы, на котрой моглабы основатися ихъ взаимность и ихъ единство. Бѣде всегды выступае пероузмѣнѣ ни своего, ни загално славянского интересу; а що гѣрше, що и староплеменной вражды не бракъ межѣ ними.

Поки дѣятого еще несвободны многы въ славянскихъ племенѣ, поки въ славянствѣ не укрѣпится знаніе и розумѣнїе одныхъ другими, трудно говорити о ихъ солидарности, а тымъ же еще о взаимной помочи. Повѣтаея одна Россія, она освободила вправдѣ недавно Болгарѣ, але то не для идеи славянской, але въ власной интересѣ. Россія бо помагала не только Болгарамъ, Сербіи, Черногорѣ, але такожъ еще попередѣйше Греціи и Румуніи. Россія стремитъ отъ давна до ослабленія Турціи, чтобы спровадити иншій отношеня при Босфорѣ и Дарданеллахъ, чтобы съ часомъ узыскати вѣдѣный выхѣдъ въ Черногѣ моря. Тутъ интересъ Россіи вѣдѣшоваея съ интересами Славянѣ балканского вѣдѣтострову. Чи интересъ Россіи вѣдѣея такожъ съ интересами Славянѣ въ иншихъ сторонахъ, трудно отгадати.

Вправдѣ неустанно працюютъ Польша, чтобы Австрію втиснути въ войну съ Россією. Чи имъ тое удасться и якій оборотъ вылабы тая справа, о томъ трудно говорити, бо тое залежитъ отъ выпадковъ и многихъ обстоятельствѣ.

Якъ славянска дѣла поїде напередѣ, се есть пытаніе будучности, а тратити надѣю о нѣмъ не годится; але и спускаетѣя на неспѣну помѣчь, загнутыи руни було и буде шкѣдливымъ.

Бѣдѣтъ и солидарность Славянѣ будуть осигненѣ на мечтѣми, говоритъ Пыпинъ, але стараніемъ каждого народа о розширеніи власной просвѣты.

Точка объединенія Славянѣ не лежить

въ томъ, чтобы вертати до неможливости, до единого старого языка, або, чтобы निकидати языкъ одного племени всѣмъ другимъ, — але въ томъ, чтобы всѣ усвоили собѣ загално людске образование и старалися поднестѣ масы до свѣдомости гражданской жизни, що только посредствомъ ровною власной литературы осигнути дасться.

Другимъ стараніемъ Славянѣ повинно бути выученіе другъ друга, они повинны научитися признавати историчную личнѣтъ, уважати особенности другого племени, откакатися отъ верховодства надъ другими народностями: а такъ знайшовъ быея грунтъ, на котромъ могутъ вѣдѣтисѣ въ братный союзъ, але до того еще доволѣ далеко.

Такъ и ту, якъ видимо, не повѣтаея ничего иншого, якъ власна праця надъ розширеніемъ просвѣты межѣ народамъ и ровномъ власной литературы, а дальше повѣнаніемъ другихъ Славянѣ, до чого дуже добре надаея новѣ дѣло: „Исторія славянскихъ литературъ“ Пыпина и Спасовича, где исторія и литература каждого славянского племени есть обрѣблена.

Такъ, коли хочемо мати надѣю на Славянѣ, развиваймо свою литературу. Зъ той причины, еще 1848 ветеранъ нашъ П. Устыяновичъ на вѣдѣдѣ русскихъ ученыхъ упоминаея: „Найдоровшимъ масткомъ народа есть языкъ его, онъ есть душа, онъ есть ядромъ его жизни. Ткнѣшея бѣдѣды, тыкаея ея жизни. Залишивши бѣдѣду нашу, учинимо святѣкрадство найсвятѣйшихъ правъ човѣчества, обдирство народного престола Руси, а може — а може и цѣлой Славянщины“... А Пыпинъ (Исторія слав. литературъ, Петербургъ 1879 I. ст. 352) пише: „Розвѣдѣ малорусской литературы есть только часть цѣлого обширного факту, именно факту славянского отродженія, замыслъ которого есть, инстинктивный потнѣкъ масъ и благородне стремленіе ихъ лучшихъ представитѣлѣвъ развинути и выравнати внутренній силы въ той формѣ, яка дана имъ походженіемъ и исторією въ формѣ народній“...

Кто дѣятого покладѣя надѣю на солидарность Славянѣ, той повиненъ до неї причинитися.

Гильердингъ говорячи о ровномъ въ сѣспѣльности Россіи славянской идеи, голвно покладѣя надѣю на Русинѣвъ:

„Посередѣ велико- и малорусского народа, мовнѣтъ онъ, особливше значенѣ повинны мати въ томъ Малоруссы. Киевъ бывше до другихъ Славянѣ якъ Москва и такъ само племя малоруске бывше къ нимъ въ всѣхъ отношеніяхъ, якъ великоруске, оно бѣдѣше до нихъ своимъ языкомъ, котрый не маючи такъ рѣдко означенного типа, якъ нашъ великорусскій языкъ, стоить якъбы по серединѣ межѣ нимъ и варѣчними западныхъ Славянѣ, и въ западныхъ краяхъ малорусского племени завладея съ рѣчью угорскихъ Словаковъ; оно бывше къ другимъ Славянѣмъ и въ отношеню историчнымъ и сѣспѣльнымъ. Наконецъ и то, въ чѣмъ малоруске племя отдалилось отъ коренныхъ началъ славянскихъ, уступаючи загалнымъ сѣспѣльнымъ западнымъ началамъ (и пр. бѣдѣше розвитѣ въ народѣ личности, бракъ спѣльной землѣ и т. д.) служитъ якъбы переходомъ отъ того, что есть властиво славянскому быту великорусского племени, — до западно-европейского быту западныхъ Славянѣ. А до того додамо, что вѣдѣкова борба съ Польшами, котра для насъ має

длого жалю помнявъ Выдѣль передъ при- томными членами имена помершихъ трехъ членовъ нашей филіи: Паюю Ооуду въ Тьоме- жоніи, Ореста Шенаровича въ Станиславова и Ивана Барабаша въ Заблудовѣ, котра ширю оужилъ выскою цѣлю нашю „Проевѣты“ и на добру память межи нами заслугуютъ. Особливо побойный Иванъ Барабашъ яко учите- лю пародный, яко громадаинца и членъ товариства рускихъ съ посвященемъ онов- нявъ свои обязанности, оужилъ ширюю пора- доу и помощью спойъ громадѣ, а яко членъ Выдѣлу въ нашой филіи р. 1878 державъ выкладъ „О личено рогатон худобы“ и бравъ чинный удѣль въ першихъ рускихъ выстарахъ, устроеныхъ филіями Общ. им. Каци. въ Станиславова и въ Коломый.

Выдѣль устроивъ минушого року 4 выклады, именно: проф. Левницій выкладъ „О гроховній або електрич“ для 25 ебня; проф. Верхратскій „О жуахъ и гадинахъ“ д. 13 черня (оба выклады отбухнон съ по- зами); проф. Желеховскій поданъ въ выкла- дѣ тогожъ дня: „Прикрыи влонон помочи и жады науки“, а для 12 грудня выкла- дилъ „О цѣсарю Іосифѣ II, яко добродію руского народа“, по чѣмъ наступили 3 декламаци, змѣстоу своимъ до выкладу того отбитий, выложеной на членами Иваномъ Пирановскимъ и Теодоромъ Смолинскимъ. Декламациа буы: „Цѣсарь Іосифъ II яко врачъ“, „Рускій войкъ або Понѣтка старого Самы въ Пѣдѣбра“ и „Войтъ подольскій“.

Библиотекъ филіи побольшилоя въ ми- нушомъ роцѣ о 37 книжокъ и чюслить те- перь 382 книжки. Користало зъ неи чло- вѣкъ 30.

Выдѣль филіи складе прилюдно поди- ку за дароване чинныхъ книжокъ и бро- шуръ Ви. дръмъ Яхнови, Воч. о. Сумикови, Ви. Володимирови Лукичеви Левницкому, слухачени техники Ви. Евстахию Чер- епановскому, секретарени магистрату Ви. Латышскому и Хв. редакциамъ часонисей „Зора“, „Господарь, и Промышленникъ“, „Рускій Сюзъ“, „Галицкій Сюзъ“, „Прав- да“ и „Ватывишня“, дально Хв. редакциі часонисей „Дло“ за заслуге умывованье на- шихъ оновѣстоу и справозданъ. Ви. Гара- симовичеви и Воч. налѣ Сумиковой зъ Ми- куличина дакуе уклонно за дароване взорѣвъ вышывовѣ до зборѣвъ нашой филіи. Выдѣль отаравоа бути номбчними при закладаню читалень, роздавъ въ рѣжнй сторони до 100 екс. статутовъ читалень выданныхъ нашими товариствомъ, а въ Крылоу и въ Тьоме- жоніи до читалень заложенныхъ тамошними брацтвами церковными и Воч. священниками яко членами „Проевѣты“ причисленю кни- жочками, дарованными также на початокъ.

Наша филіа взяла минушого року у- частъ въ выставѣ господарско-промысловой, устроивъ въ осени въ Коломый, и зновъ уважае себя за мималъ обязательнѣ поднѣсти великій трудъ и захѣдъ пана Иларіона Га- расимовича при устроенои той выставѣ, яко отпоручника нашего на цѣлыи часъ трепани тожже, акъ такоже зложити подкуу участни- ками въ выставѣ (экспонентамъ) Воч. и-ѣ Сумиковой, паннама Цурковскимъ зъ Лючѣ, Воч. о. Сумикови, Ви. Бучаньскому и Ви. Антомию Глодиньскому.

Принявши съ наибольшою радостію вѣсть, що Его Величество нашъ Императоръ Павелъ, выкладъ Выдѣль до Львова членовъ товариства, о. Іосифа Завчѣвского, и Кол-

отантина Водичховского и профессора Ивана Верхратского до спѣльного представлѣна нашего товариства разомъ съ централнымъ Выдѣломъ въ „Народномъ Домѣ“, и ти наша отпоручники привели намъ яко наилучшій- шій задатокъ императорон монаршон лаки и оуки слова выказанъ Его Величествомъ Императоромъ Цѣсаремъ о нашомъ товари- ствѣ „Проевѣты“: „der Verein ist sehr wichtig und sehr nützlich“, т. е. тое товариство есть дужо важно и дужо пожиточно. Мно- гал дѣла! нашему Императору Панови и Цѣсарени, зъ которого лакии вѣдлю намъ было такъ потрібно для народу нашего то- вариство зложити и нал олова его цѣсар- кой та отцѣвкѣ ободрать и покрыватъ до спѣльного поступу до чимъ разъ красшого розвою нашего товариства и цѣлого народу руского! Разомъ съ другими тубѣлшими ру- скими товариствами бажамъ Выдѣль покрен- но бути представлѣнымъ такоже и въ Ста- ниславова подчасъ переѣзду Его Величества, ахе зъ причинъ отъ Выдѣлу позанисимыхъ до того не пришло. Выдѣль взявъ удѣль въ руской отпавѣ церковной для 29 надолота въ 100-лѣтній роковини воступленя на престо- лѣ Авотриі бл. и. Цѣсаря Іосифа II. — Завдяючи свою нову згоду съ воимъ обяза- ными ширю-русского жита, выкладъ Выдѣль телеграммы для 21 марта м. р. на вечерѣ въ XIX роковини смерти Т. Шевченка до Коломый, для 30 лют. на Вѣче руске до Львова и 2 марта с. р. на вечерѣ деклам. въ XX роков. смерти Т. Шевч. до Львова.

Въ справѣ реформы грунтово- го податку

внесли громады авараского пошту до ра- ды державной слѣдуючу петицію, котру пбѣли нашего заповѣдени въ ч.лѣ 18 подаемо въ дословномъ текетѣ:

Hoher Reichsrath!

Im Sinne des Gesetzes von 1868, in Be- treff der Regulirung der Grundsteuer lag nicht die Erhöhung derselben. Der Zweck der Re- gulirung war die gleichmäßige Verteilung der Lasten. Es sollte sich darum handeln, die beste- henden Ungleichmäßigkeiten auszugleichen, die über- lasteten Grundsteuerträger zu entlasten, sowie die zu gering Besteuerten zur höheren Leistung zu ziehen.

Steuererhöhungen sollten sich nur insbeson- dere bei solchen Besitzern ergeben, deren Grund- stücke seit der Ausführung des früheren Katasters unbar gemacht, oder in ertragreichere Culturen umgewandelt wurden.

So sollte man es auch jetzt glauben, da die Regierung keine höhere Hauptsumme beantragt.

Galizien durfte zwar nicht hoffen bei der neuen Regulirung weder eine Verminderung der Steuer zu erlangen, noch in stato quo ante zu verbleiben; weil man uns gewöhnlich verspricht, daß seit das Land Oesterreich incorporirt, bisnun- zu gewissen Rücksichten gewürdigt wurde. Wir glaubten aber im Rechte zu sein zu erwarten, daß die Regulirung wirklich die Ungleichheiten ausgleiche, und nicht neue Ungleichheiten mache und zwar durch Uebertragung der Lasten von dem Einen auf die Andern.

Es geschieht aber gerade das Gegenteil. Dauf den Landeswahlforderungen, die auf Grup- peninteressen beruhen sollen, auf 600 Mitglieder der Landesabstimmungskommission hatte der bäuer-

liche Besitz kaum 6 Percent Vertreter. Noch är- ger war es in Ostgalizien, wo auf 407 Mitglie- der nur acht bäuerliche Vertreter waren, somit nur 2 Percent kamen.

Das Interesse des Kleinbesizers war also fast ausgeschlossen.

Da nun, wie natürlich, jede Gruppe vor Allem ihr Interesse vor Augen hat, so sehen wir auch die Folgen.

Der der Steuer unterliegende Boden in Galizien belauft sich auf circa 13,086,000 Joch, wovon auf den Großgrundbesitz 43 Percent — 5,627,558 Joch, auf den Kleinbesitz 57 Percent — 7,458,426 Joch entfallen.

Wäre nun die Regulirung gerecht, so müß- ten auch die Steuern nach derselben procentuellen Scala verteilt werden. Es müßte der mittlere Ertrag des Großgrundbesitzes 10,818,985 fl., dagegen der Ertrag des Kleinbesitzes 14,341,446 fl. abgeschätzt erscheinen. Jedoch der Ertrag des Großgrundbesitzes ist bloß auf 7,735,600 fl., des- wegen der Kleinbesitzes dagegen auf 17,425,400 fl., daher dort um 3,083,000 fl. circa zu wenig, hier um diese Summe zu viel angeätzt worden.

Woher kommt nun dieser Unterschied?

Der Unterschied kommt daher, weil der Wald, der 3,650,998 Joch beträgt, und fast ausschließlich dem herrschaftlichen Besitz angehört, auf nur 2,277,937 Ertrag geschätzt erscheint; während alle übrigen Culturen, die zusammen 9,434,968 Joch einnehmen, woran eben der Bauer hauptsächlich participirt, obwohl sie nicht drei- mal größer sind, auf 22,882,566 fl., somit mit zehnmal mehr Ertrag geschätzt daselben.

Zwar soll der Großgrundbesitz, was die anderen Culturen betrifft, gleich hoch mit dem Kleingrundbesitz concurriren; allein jener hat an dem Wald eine Entschädigung, wo das Joch im Durchschnitt nur 65¹/₂ fr. Ertrag geben soll, während bei diesem ein Joch (andere Culturen) durchschnittlich auf 2 fl. 42¹/₂ fr. angeätzt ist.

So mußte es kommen, daß der ganze Groß- grundbesitz von 5,627,558 Joch, statt auf 10,818,985 fl. Ertrag nur auf 7,735,600 fl. angeätzt wurde, während der Kleingrundbesitz von 7,458,426 Joch, statt mit 14,341,446 fl. bis auf 17,425,400 fl. Ertrag hinaufgeschraubt erscheint.

Wir würden davon nicht reden, wenn nicht nach dem Contingente, was Einem erlassen wird, der Andere daselbe tra- gen muß.

Folglich wird der Großgrundbesitz verhält- nißmäßig zu 3,083,000 fl. Ertrag weniger zah- len, dafür aber der Kleingrundbesitz mit ebenso- viel überbürdet werden.

Somit wird die Erhöhung der Steuern auf Kosten des bäuerlichen Besitzes geschehen.

Dadurch wird der waldblose Grundbesitz verurteilt für die Erleichterungen, die der Groß- grundbesitz für sich erwirbt, zu zahlen.

Das Grundsteueroperat entspricht somit bei uns weder den gegebenen Erwartungen, noch den Grundfäden der Gerechtigkeit.

Wenn es heißt, daß anderswo eine künstli- che Agitation die bäuerliche Bevölkerung aufregt, so ist bei uns nur die traurige Wirklichkeit, die mit Recht eine verzweifelte Stimmung der hart Betroffenen hervorruft muß.

Wohl trachtet das Gesetz die harten Wir- kungen der Grundsteuerregulirung zu mildern, allein, unter derlei Verhältnissen wird das Ueber- gangsstadium wohl auch nicht viel helfen; höch- stens daß der Bauer, wenngleich nicht im ersten, so sicher in den nächsten Jahren ruiniert wird, dem schon die bisherige Steuer sammt den Lan-

desumlagen mehr als die Hälfte des Nettoer- trages wegnahm.

Schon die bisherige Steuererhebung ist meist mittels Execution eingetriben worden, was wird erst bei der neuen ge- schehen?

Wie es sich somit herausstellt, wird die jetzige Steueroperat weder eine gleichmäßige Verteilung der Lasten erzielen, noch den zu Galizien irgend welche Schonung verschaffen lassen.

Am härtesten wird Ostgalizien überbür- det, wo um die Hälfte, und dies in Lemberg, Kamen und mehr als das Doppelte in Ternopol erhöht wird. Beispielsweise führen wir die folgende Tabelle an:

Während im Krakauer Rayon ein Joch (andere Culturen) auf 2 28 durchschnittlich (schätz ist, dasselbe im Ternopoler Rayon auf 2 77 geätzt wurde, wo doch in beiden Rayons weder die klimatischen Verhältnisse, noch die Bodenbeschaffenheit so sehr differiren, und die überbürdete östliche Teil von den großen Getreidemärkten am weitesten entfernt ist.

Zwar steht noch der Reclamationsproceß allein wird er, bei den bei uns obwaltenden Verhältnissen der Interessenvertretungen zur Zufriedenung der Commissionen werden. Wer bürgt uns dafür, die Reclamationsproce- den nicht benützt werden, den Großgrundbesitz mehr zu entlasten, dafür aber den Klein- besitz noch mehr zu überbürden?

Die Bedrängten wenden sich daher an den hohen Reichsrath um Schutz und Hilfe gegen die Härten des Steuerregulirungsoperats.

Szelyvaski, Zbarazer Bezirkes, Februar 1881.

(Слѣдуютъ подписи)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНОГО

Австрійско-Угорска Монархія

(Рада державна.) Для 22 жовтня

булоо 127-е засѣданье палаты оловъ. Министръ просвѣты предла- залъ дотычащій змѣны §. 5 закона цѣвтя 1870 о платѣи профессорамъ середнихъ школахъ, удержаню державою. Нова новела постановляе, зъ учителямъ школъ середнихъ и семъ учительскихъ, именованыхъ дѣйстви- тельными, исполнювано при вымѣрѣ такоже лѣта службы яко исытономъ пенсий, а въ назвычайныхъ случа- яхъ такоже лѣта службы передъ змѣ- нѣнны. Пос. Видуляхъ иттеринъ и интра торговлѣ, чи не предложитъ б подчасъ сен оссии проектъ подкуи дъ бы корабельнон, щобы уратувати ави- торитетныи змоуту отъ дальшого рѣ- шеня. Пос. Обреза вносить проектъ ма- ондаткованю биржъ.

Съ переходомъ до порядку бу- нос. Мезяки реферуе змѣненю ци- пановъ предложенью дотычащо реэге- поуступованя рекламациі ави- конь той принято въ тойже палатѣ нѣи формъ въ другомъ и третомъ. Дальше нос. гр. Генрихъ Кля- рунъ вносенью о дальшомъ етаган- датковъ въ мѣсяци цѣвтя ре- Лявниа рѣшила въмотувати проше- вносеня, а пос. Фирнкрайтъ вно- съ си зона яко необидникъ. Своє о- вленье призволено на дальшій про- ный бюджетъ до конца цѣвтя мѣ- сѣдникъ тымъ, що правительство не до обѣтницъ, данныхъ палатѣ, не при- рѣновога въ державномъ господо- акъ то маля посылбѣ (специально въ Авотриі) утишенона черезъ податки шылъ, домовый и предосточий подат- наты. Кромѣ того правительство о- и парушае свободу и элементъ ави- Авотриі. Пос. кн. Чарторыскій вно- нае за вносеньемъ, бо коли палатъ в- часу доси ухвалити бюджету въ п- ша треба конче дальше податки етаган- кн. Чарторыскій забирае голосъ в- щобы речинець провизоричного ста- ель- датковъ продонжати, бо бюджетъ въ о- чинномъ до конца цѣвтя не буде мѣ- ухваленый, такъ акъ розправи нал- ко- ною оумою податку грунтового подат- довго. Бесѣдникъ вносить, щобы вѣ- законѣ замѣсть „до конца цѣвтя“ в- ири- ти „до конца малъ“. Законѣ съ перш- кн. Чарторыского принято 174 гл- от- тавъ 123 гол.

Дальше принято въ другомъ гл- тожъ читано законѣ о убавленю от- плѣвъ и належитостій тыхъ закладъ Галичинѣ, котра основанъ вже 1875 г. Н основанъ зъ случая побыту цѣсарю с- Галичинѣ и вѣвчани архика. Рудольфъ

Рѣжонъ принято въ третомъ часѣ законѣ о податку отъ будиуищубо- Оттакъ присутствовало до другомъ тана предложено о голови дъ сужби- латку домового. За предложеньемъ- длау зголосилося 13 нословъ, зъ нос. Ковальскій, противъ 28 нос-

любиль. Осободѣамъ же туоу kwestію отъ- ыскои Іотрди-и. въ яку запутали туоуиъ польоновичами, а поставиоа ви на правди- вомъ становици“. Тутъ авторъ вычислене рускихъ мешканцивъ въ Галичинѣ, на Буковинѣ и въ Венгрии, послугуючись датами чешого ученого Кришжика, и за- уважае, що Русины (въ Галичинѣ) нал- жать до племени занимающого средину и полудневый Западъ Россіи.

„Около другой половины XIV вѣка Галичина обѣтала занята польскими коро- лями Казимиромъ Вели. Отъ сего часу судьба ея сполучена була съ судьбою Польци. Лишена всякою возможностью разви- тия, малоруска народилетъ въ Галичинѣ ослабала чимъ разъ больше, а шведские крещадства добило ея совсѣмъ. Галичина дѣталася подъ Авотрию р. 1772. Внесенье крещадства дало троха жити сему ввсуну- шому тулоничу, и если правительство австрійское не соотворило народности малорусской, якъ то удержуютъ нашъ пи- сатель полковничальскій, то оно бодай за- душилось тымъ, що разбудило туоуиъ. Система польонизациі, ужита черезъ столѣтій була такъ дѣятельна и енер- гична, що до р. 1848 тыхъ больше писа- тельскъ малорускихъ (Шашкевичъ, Ваги- левичъ, Левницій) мусѣли уживати языкъ польского або нѣмецкого. Часть найбіль- ше просвѣченя, складуючися жайно вы-

ключно въ священникѣвъ греко-унитенскѣ не понимала налѣтъ потребности учтии на- родъ въ его матерій мовѣ. Досель имъ, сказавъ Зубрицкій, „молитвенника и катехизима“.

„Рѣкъ 1848 обѣтале славно памя- тнымъ въ лѣтописяхъ народѣвъ славын- скыхъ въ Авотриі. Русины зажадали такоже своихъ правъ народныхъ и зъ не- зависети до Польки въ стали оборонцами монархиі. Конституція поставила ихъ на рѣвнѣ съ ихъ гнобителями и надала ру- ской литературѣ рухъ, котрый малъ опѣ- лить чимъ разъ больше равновѣснѣ. Того самого року рускій патриотъ, на чолѣ Ку- вемейнъ, Головацкій, Зубрицкій (?), орга- низували „Руску Раду“, котра мала вѣсти правленье рухомъ национальнымъ. Згаду- ючи дальше за основанье Народного Дому, Матицѣ и Галицкой Зорѣ, авертаеъ ав- торъ до тогдашнихъ писателей: „рускій писатель поималъ лучше языкъ Матица etc. задачу, яка имъ врипала. Они студіювали исторію своихъ батьковичины, житье наро- да и не погордили навѣтъ писати книжки элементарной. Одинъ зъ тыхъ, котрѣ най- больше заслужились около питомой лите- ратуры, бувъ проф. Головацкій, теперь предѣдатель комитету археологичного въ Вилянѣ. Навѣдѣмъ именно его зборникъ объиметый галицкихъ пѣсенъ народныхъ, котрый о много перевышяе зборъ Ва-

длава въ Олеска. Печуй написалъ кѣм- ла повель, въ котрыхъ одна „Причина“ показуе намъ, якъ спокій двоухъ родитѣ въстанъ заколоченыи черезъ свадьбы съ польскими шляхотвами (avec des gentillatres polonais). Зубрицкій выданъ „исторію книжества пл“. Той самъ предметъ об- рабавилъ и проф. Петрушевичъ“. Посаи В. Шашкевича, Заревича, Данила Млаки суть толькѣ(?) верси-фикациі декламаторскій, не маючя ничо спѣльного съ дѣйстви- тельнымъ и теперешностію. Федькопачъ ихъ о много перевышяеъ. Онъ наслѣду- вавъ много Шевченка; его повель, студіи обычаевъ въ жити мешканцивъ Карпатъ, суть лучший языкъ его посаи. Згадаймо такоже за Récits de Galicie або Récits de la petite Russie публикованъ въ Revue des Deux Mondes черезъ Сахеръ-Масоха, котрому не можъ заперечити певного талан- ту, але котрый змисти-финувавъ въ спо- собѣ найбагатшійшій туоу почтенну Revue, вѣтриючи еи, що don Juan de Colomea, графъ Комаронъ, Дмитрій Баллабанъ суть типы навѣтъ зъ жити малоруского. [Отки знае Revue des Deux Mondes, що фило- софин Сахеръ Масоха представляе духа народного малоруского? Прим. авт]. (Дальше буде)

*) Проф. дръ Шараневичъ.

дучиность Австрія, зменшуючи ей дохідъ для зменшенія тятару гданотримихъ краєвъ (централности мають на увазі именно Галичину). На той занадъ отнюдьмажъ министери, що 1) тятари поодинокимъ краємъ не зменшуются, але отнюдьмажъ до спадання доходу въ однімъ и тому самімъ краємъ тятари однихъ сподаткованихъ зменшуются а другияхъ поодинокимъ (не и министери сказавъ оновімъ справданню, а тільки забувъ сказати, котримъ се именно сподаткованимъ тятари зменшуются, а котримъ поодинокомъ!); 2) що коли министери теперъ отъ разу не жалде большою суми податку гданотримихъ, и пр. 50 миліонівъ змѣсть 37½, се тільки платити, що власности гданотримихъ теперъ вже обтяжена доплатами и процентами, що рѣзництво стоить дѣло и т. д. Правительство думаетъ, що підвищуючи паразъ о 30, 50 або и большій проценти податокъ гданотримихъ, зручнѣеюць и найбогатшіймажъ властители, а що опускаючи теперъ гданотримихъ податку (большіймажъ поодинокомъ, бо малымъ, якъ самъ министери каже, опусто не буде), причинитъ до підвищенія сельскихъ господарствъ и тымъ самимъ збільшитъ на будуще ихъ суму податку.

Се годовий позитивий результатъ догтоя мови дра Дунаевского. Не можна не признати имъ вглядной вартости, але все таки се уваженнѣе того, чого и. министери отверго не выказуе, але чого и не наперекъ, с. е. що само именоване о зменшеніи тятаровъ, лежачихъ на большіймажъ поодинокимъ гданотримихъ, а що найменше на большіймажъ поодинокимъ гданотримихъ в Галичинѣ. И. министери ани однимъ словомъ не докѣтнувъ закѣдѣвъ пос. Ковальского, котрий на незбитихъ статистичныхъ дѣлахъ выказавъ не случайный помажъ комисіи шауцунковой, але направлень и цѣль се систематичной и зъ горы обду мажон роботы. Прогнѣ закѣдѣвъ руского посла у и. министра не аналшлось ани аргументѣвъ, ани найтъ насмѣшокъ, котрими его мовѣ було гудо нацѣкована.

Решту мови дра Дунаевского занимае полемика съ гданотримихъ послами-централистами, а особливо съ посломъ Карнери, въ рѣчахъ малже особистыхъ, котры часъ тутъ не можуть обходити.

(Палата посѣвъ) на 130 засѣданіи рѣшила большостію 230 головоѣвъ противъ 94 гол. перейти до спеціальной дебѣты надъ закономъ о головной сумѣ податку гданотримихъ, арт. 1. назначуе головну суму податку 37½ миліона на 15 лѣтъ. До арт. 1. выѣсъ пос. Ковальский, чтобы головну суму знизити на 36 миліонѣвъ. Внесено его однакомъ унало, рѣвно и подобне внесено дра Фухса, а принято арт. 1. въ стилизаций выдѣлу. Противъ арт. 1. голосували всѣ послы, котры голосували противъ переходу до спеціальной дебѣты. При дебѣтахъ надъ арт. 2. и 3. зъ стороны централиствѣвъ были поставленъ два внесена Шаера и Шавля; оба внесена мали на цѣли знизити податокъ краємъ альпейскимъ. Пос. Шавль жадавъ просто, чтобы зъ визшон и вышон Австрія, Сирія и части Тиролю зняли ½ миліона а роздѣлити его на прочій крайъ коронный. Внесена тіи однакомъ не удержалися. Шавль отступивъ отъ своего внесена въ користь Шаера, а внесение Шаера при голосованіи унало, а арт. 2. и 3. принято въ стилизаций выдѣлу.

(Палата посѣвъ.) На 33 засѣданіи 29 марта выѣсъ президентъ гр. Трайтмандорфъ, чтобы палата найбѣе выразила свое обуренье на злочашество атентату въ Петербурѣ и спѣвучіи нашому монарѣ, котрый въ царю Александрѣ II отративъ вірного друга. Палата при голосноѣмъ одобреніи выразила тоє спѣвучіе повстанкѣмъ зъ мѣотцы. На тоѣ засѣданіи принято безъ дебѣты буджетъ провинциальный до конця мая въ 2. и 3. читаніи. Законъ о податку домовѣвъ придѣлено комисіи финансовѣй.

ЗАГРАНИЦА.

Россія. Арештована Софія Перовска, обвѣнчана Гартмана, Халтурина и Желобова, походить зъ родины грѣской и до послѣднего часу мала зношеня съ рѣжкими высокопоставленными особами. Би збѣзвали, якъ доносить газетъ, скожиромитували гданотримихъ зъ высокопоставленнихъ лицъ, а мѣжъ ними и одну даму, котра зѣстала сейчасъ арештована. Перовска числитъ 25 лѣтъ. Она признавала сама, що по арештованію Желобова задаласъ веденіемъ нѣхъ приготовления до збѣйства царя. Додатковий актъ обжалована, якъ такожъ урядовой оборонитель буде зъ дѣльми сами дѣлами, а послѣдня розправа противъ царубѣйствѣвъ зачисла 7 нов. с. цѣтня и буде тревати чотыри дни. Около 6000 особѣвъ зголосилось, чтобы присутствовати розправѣ. Розправа буде явна, але вѣстунъ буде дозволеный тільки для нежогныхъ (150) особѣвъ зъ билетами. Вирочѣмъ справданіе зъ розправы буде печатный въ "Правительствѣннѣмъ Вѣстнику."

Министери внутрѣшнихъ дѣлъ завѣннѣ на мѣсяцъ часоннѣ "С. Петербургскія Вѣдомости" и "Молва" за "исумотный" статіи, критикуючы внутрѣшнѣе положеніе Россіи.

Студентамъ университетѣвъ россійскихъ позволено закладати онов кады и одѣлный кушѣ, а такожъ выбирати своихъ предоставникѣвъ, котрыбы мали право за згодою ректора университету скликувати студентской збори и подавати до министерства петиціи въ дѣлахъ университетскихъ.

Нѣмецкимъ газетамъ дононосятъ зъ Петербурга, що въ домѣ на улицѣ Садовой, въ окладѣ Кабозева, кромѣ одной мины, ведучою поводъ улицю Садову, открито теперъ еще и другу, котру нигилисты хотѣли одвести подъ улицю Караванну по противной боѣ камениѣ. Подковъ бувъ выбраный на 30 стѣнѣ. Найдѣвнѣйше тоє, що доси ани мѣской техникъ генералъ Мравинский при первой ревизіи, ани технична комисіа, открывши першу мину, не найшли сего другого подкону. Доперва одинъ зъ арештованныхъ нигилиствѣвъ случайно при допросѣ згадавъ про дѣль мины зъ пивницѣ Кабозева, а се звернуло увагу полиціи. Отворено ановъ пивницю, котра доси була запечатана урядовой печатіею, зараджено нову, еще острѣйшу ревизію и въ противной боѣ первой стѣнѣ справдѣ знайдено замурованый отворъ, за котрымъ показався подковъ. Зъ дальшихъ въ тоѣмъ вглядѣ допросѣвъ дождѣно отъ арештованныхъ, що таа друга мина доси выготована заледно въ пѣтой части и до Велікоды мала бути готова.

Новый паръ починае въ администраци державной заводити гданотримихъ змѣны, а именно большу ошаднѣотъ въ зарѣдѣ царского двора. Попередъ всего зноситъ министерство царского двора, редукуе число службы дворочныхъ и надѣсье такимъ способомъ заощадити въ своихъ выдаткахъ хочъ одинъ миліонъ рублѣвъ рѣчно.

Нѣмецкій наслѣдникъ престола, принцъ Валя (англійскій наслѣдникъ престола), а такожъ архикнязь австрійскій Кароль-Людвикъ, котры были въ Петербурѣ при похоронѣ царя, повернули вже назадъ. Новый царъ малъ съ нѣмецкимъ престолонаслѣдникомъ дошій нарады; догадуются, що кромѣ утверждѣна признаннѣ зноситъ съ Нѣмеччиною обговоривано на нихъ такожъ планъ особляной акци противъ нигилиствѣвъ, анархистѣвъ и царубѣйствѣвъ. Нѣмецкій наслѣдникъ престола принимавъ такожъ у себе депутацию колоніи нѣмецкой въ Петербурѣ и Москвѣ и торжественно завѣривавъ ихъ, що признаннѣ отношеня Россіи и Нѣмеччины черезъ змѣну пануючого въ нихъ не змѣнитъся.

Открытие другого подкону въ каменіици гр. Менгена при улицѣ Садовой буде, здѣсь, мати таки наслѣдства, що по выдѣлѣ прочихъ заграничныхъ гостей, зобранныхъ задля похорону царя, въ Петербурѣ буде оголошений малый станъ облоги. Якъ на теперъ зѣдѣотно, станъ облоги буде на разѣ оголошений только на часъ процесу Рысакова и товаришѣвъ, але, якъ догадуются, буде, здѣсь, продолженъ и на дальше. Полиціи безнастанно тревожена думкою о существованнѣ еще и по иныхъ частяхъ мѣста а доси неоткрытыхъ подконахъ, задумѣе систематично перешукати колька подозрѣлыхъ улицъ.

Англія. Пѣдѣля заключена мира Англичанъ съ Боерами, запанувало въ южноафриканскихъ колоніяхъ страшне обуренье на Англичанъ. Въ Капштадтѣ публично спалено портреты Гладстона. Боеры недоволены точками мира. Передъ самымъ заключеніемъ мира Боеры напали на англійскій постъ, розбили его, при чѣмъ 15 Англичанъ забили а около 100 взяли въ неволю, а такожъ здобули колька тысячъ штукъ карабинѣвъ, множество патронѣвъ и дѣль гарматы. Такъ само и туземцѣ Негры докучаютъ Англичамъ: послѣдними дѣлами величественъ гражада Базутѣвъ украла англійскому полковнику кофѣ, котры пасился въ отадѣ за таборомъ. Генералъ Вудъ телеграфуе до Лондону, що колоніи англійскія въ небезпечности. Суть признаннѣ, що южноафриканскій колоніи съ часомъ утворитъ федеративну республіку. Всѣ тіи факты кажутъ догадыватися, що въ южной Азріи заноситъ на нову бурю, котра новы клопоты принесетъ Англичанамъ.

Туреччина. Пертракціи въ справѣ границъ Греціи еще не окѣччались. Отпоручники державъ европѣйскихъ, не могучи съ Портою дойти до остаточного порозумѣня, вже колька дѣнь сходотся на нарады самѣ, безъ отпоручникѣвъ Порты. Якъ зѣдѣотно, султаны бувъ прихильный такому дѣланію, чтобы отдѣлти Грекамъ Крету, на котрой майже три четверти людности грѣцкой, що отъ давна бажаетъ прилучена до своего народа и отъ давна робить Турціи богатою клоноту. Але очевидна рѣчь, що ани Греція ани отпоручники державъ тымъ не удовольуются. Греціи иде найбільше о тоє, чтобы розширитися найбільше на ювнѣвъ въ Тессалія и Епирѣ. Отпоручники предлагатъ

Портѣ уступити кромѣ Креты еще и Тессалія, а въ Епирѣ жѣтѣ Тревизу и Арту съ округами. Чи Порты пристане на тоє, не знати; коли не пристане, отпоручники закнѣнутъ дальшій пертракціи и война буде мусѣла рѣшити се нещасливу справу.

Ромунія. Маленько княжество ромуніе послѣдними дѣлами зробилось предметомъ розмовъ, статіѣвъ та нарадъ кабинетовыхъ въ цѣлой Европѣ. Парламентъ въ Бузарештѣ ухваливъ поднести Ромунію до ряду королевствъ и надати князю Каролу титулъ короля. Фактъ той выканкавъ въ Ромуніи загальну и велику радѣотъ. Але не только въ краю, але и за границю (хочѣбы зѣвглядѣ на Гогенцолернѣвъ, зъ котрыхъ походить Кароль) принято се дуже прихильно и всѣ державы почашши отъ Россіи и Пруцѣ осѣдѣлти новому королю королевѣ завѣщаніе о немѣжнѣйшій приязни и прихильній житеня.

НОВИНКИ.

— **С. В. Цѣсаръ** удѣлявъ громадамъ Сѣдлицка и Порубы пов. березовского 50 зр. запомоги на реставрацію церкви, а громадѣ Шляхтинцѣ пов. гершондальского 100 зр. на докѣиченіе школы.

— **Учителями школъ отатовыхъ** именована рада школьна краса слѣдующихъ: А. Грезѣго въ Шенангерѣ, I. Длугоша въ Радохѣицяхъ, И. Дубляницю въ Добчи, А. Борецкого въ Павлицѣ, О. Колодѣя въ школѣ вѣлнѣйшій въ Слеховицяхъ и М. Шмидтѣнну въ Лашанѣ.

— **Онуфрій Купчанко**, вѣйтѣ въ Бергомѣтѣ надъ Прутомъ въ Буковинѣ, одержавъ отъ С. В. Цѣсаря перстень съ драгоценными камнями, на память побыту С. В. на Буковинѣ.

— **Стипендією им. бл. п. Теодора Блажковича**, гр. к. пароха въ Ладанцяхъ, надѣлнѣ Советѣ "Народного Дому" Романа Мокрицкого, сѣ. правъ на университетѣ львовскомъ.

— **Крадѣжъ въ церквѣ** св. Николая въ Тысьменци поновнено днѣ 10 (22) с. м., где украдено именоване надъ 60 зр. готовкою и другій рѣчи церковной. Невымѣдженый злодѣй подкнѣнувъ украденей рѣчи кромѣ грошѣй. Увлѣчено одну особу, на котру падѣе подозрѣніе.

— **Россійскія газеты**, "Молва" и "Петербургскія Вѣдомости" завѣннѣ министери внутрѣшнихъ справъ на одинъ мѣсяцъ, а то першу зъ причинъ вступили статіи, другу зъ причинъ сѣйлетону.

— **Начальникъ соціалиствѣвъ англійскихъ**, Мостъ, зѣстанъ арештованый въ Лондонѣ и отданый судовой полиціи поправки.

— **О катастрофѣ петербурскій** говорить одинъ днѣлюмѣтъ въ "Nat. Zeitung": "Малъ и оумный случай бачити смертельно раненого царя. Тѣло его представляло окровавлену массу неподобну до познания. Царъ вымолвивъ только одинъ выразъ: "Александръ" и больше не отяжился".

— **Лѣдъ на Днѣбстрѣ** рушнѣвъ уже сими дѣлами подъ Могиловомъ. Рѣка розлазла широко и забрала съ собою много дерева зложеного недалеко береговѣвъ.

— **Академичне тов. "Дружній Лихварь"** буде обходити сего року память Х-тыхъ роковинъ основана своего товариства. Въ тоѣй цѣли ухвалено выдати антологію, с. е. зборку мѣотачу въ собѣ выборы творѣвъ наилучшихъ нашихъ поетѣвъ. Выданіемъ тымъ (котре буде оздобнымъ) задумало товариство найкрасше усвятити память 10-лѣтнего своего существованя и дѣятельности и лишити на будуще неуважнѣйшій вѣнецъ своего патриотизму. Въ дѣнь празднованя устрѣитъ товариство такожъ музикально-декламаторной вечерѣ. О означенѣмъ часѣ сего торжества обѣщѣтосъ познѣйтѣше.

Отъ Выдѣлу акад. тов. "Дружній Лихварь". — Во Львовѣ, днѣ 15 (27) марта 1881. **Евгеній Оленицкій**, голова. **Деміян Партицкій**, секретарь.

— **Академическій Кружокъ** рѣшнѣвъ праздновати днѣ 9 (21) мая с. р. десятилѣтний юбилей основана своего товариства музикально-декламаторнымъ вечеромъ съ танцами въ великой салѣ "Народного Дому"; въ слѣдующій дѣнь отбудутся загальны зборы членѣвъ а вечеромъ ширѣ. Запрошена розсѣлаютотъ оими дѣлами.

Отъ Выдѣлу тов. "Академическій Кружокъ". — Во Львовѣ, днѣ 17 (29) марта 1881.

Р. Бачинскій, председатель. **Б. Пелетъ**, секретарь.

— **"Руской Антологіи"**, котру видѣе акад. тов. "Дружній Лихварь" въ Х-лѣтній роковинѣ своего заоснована, входить будучъ поетичній творѣ слѣдующихъ поетѣвъ: **Воровничковского**, **Витвицкого**, **Глѣбова**, **Головацкого**, **Грабонича**, **Грѣбенка**, **Гушалаевича**, **Духовича**, **Згарского**, **Колнського**, **Костомарова**, **Кузьменка**, **Кулижа**, **Кулиша**, **Левничкого**, **Остана**, **Левонича**, **Луки** зъ **Ракова**, **Максимовича**, **Мѣгльнянского**, **Млаки**, **Могильницкого**, **Падуры**, **Руданьского**, **Старицкого**, **Устимовича** **Николая**, **Устѣя** **Яновича**

ча **Коринлія**, **Федковича**, **Фрады**, **Шашковича** **Маркіяна**, **Шашковича** **Володимира** и **Шенченка**. "Руской Антологіи" обѣщѣтосъ будо 12 аршынѣвъ печатныхъ въ формѣ великой 16-ки. Пронумерата стоить 1 зр. за прѣмѣрникъ на шаперѣ змѣчѣйшѣмъ, 1 зр. 50 кр. на шаперѣ великовнѣмъ; виданѣе оздобне. Грошѣ прѣсмѣлѣти наложитъ до акад. тов. "Дружній Лихварь" во Львовѣ (ул. Краковская ч. 14), або черезъ редакцію "Дѣла". Почашши отъ 15 мая буде цѣна змѣчѣи о подѣщѣшеня.

Отъ комисіи замѣчѣйшѣмъ **выдѣлнѣчнѣмъ "Руской Антологіи"**.

(**Дрѣбнѣй вѣсти**.) Австрійска Цѣсарена, вертаючи зъ Англіи, задержалася одинъ дѣнь въ Парижѣ, зѣ отни на Брукселою верне до Вѣдны. — **Архи. Рудольфъ** прибувъ вже до Брусалина, где отѣдѣе свѣтѣй мѣстца. Днѣ 2 (14) цѣтня верне до Вѣдны. — **Слѣбъ** **Архи. Рудольфа** съ белгійскою княг. **Стефанією** отбудется въ мая. — **Кароль** **Вайпрехтъ**, зѣбѣтнѣйшій предводитѣль австрійской выправки до ювнѣйшого бѣгуна, умеръ 17 (29) с. м. въ Михѣльштадтѣ (въ Гессіи) въ 43 р. жита. — Зъ Петербурга зѣвѣщѣютъ, що арештовано царского посла, котрый малъ подкнѣнати въ Зимнѣмъ Дворѣ нигилистичній листѣ съ грозьбами до царя. — Въ пѣску синячѣмъ одѣжѣ теперѣшного росс. прѣстолонаслѣдника знайдено по его поворотѣ зъ проходу листѣ съ грозьбами противъ его отця царя Александра III. — **Новый петербурскій полиціамотеръ** **Барановъ** дѣнь въ дѣнь одержуе писѣма съ грозьбами. — **Царь Александръ III** приймавъ межѣ иными такожъ польску депутацию и казалъ ей еще задержатися въ Петербурѣ. Зъ сего догадуются певныхъ польгъ для Польковѣвъ въ Россіи. — Австрійска рада державна малъ перервати свои засѣданя съ днѣмъ 7 цѣтня. — Въ страшноѣмъ пожарѣ театру въ Ници удусилось и згорѣло, якъ доси отверджено, около 130 особѣвъ. — Чума коло Вагдаду измагается — именоване въ мѣстцевостяхъ **Недѣвъ** и **Куча**. — **Архи. Людвикъ-Викторъ** ѣздитъ до Риму въ особной мисіи австрійского Цѣсаря до Папы. — **Бушнѣй англійскій преміе-министеръ** лордъ **Биконсфильдъ** тѣжко занедужавъ на астку и подлагу.

— **Ветеринарами повѣтовыми** именовано: **А. Буальбуза** въ Снатинѣ, **Т. Дорожничского** въ Гусятинѣ, **С. Герасимовича** въ Борщевѣ, **дра В. Кравчица** въ Скалѣ и **В. Войчика** въ Рогатинѣ.

— **Законъ сзунтовѣ** числитъ съ концемъ 1880 року на цѣломъ свѣтѣ 4.256 духовныхъ, 2.865 клерикѣвъ, 2.796 брацѣшкѣвъ, разомъ отже 10.517 особѣвъ. Въ Галичинѣ есть ихъ 100 духовныхъ, 55 клерикѣвъ и 66 брацѣшкѣвъ. Они посѣдуютъ свои власны дома во Львовѣ, Тернополи, Старѣй вѣси, Краковѣ, Новѣмъ Сончу и Ланцутѣ.

Вѣсти епархіальны.

Зъ **Авнархіи Львовской**.

Презенту одержавъ о. **А. Желеховскій** на Бережницю.

До **институци каноничной** завѣнчанный о. **С. Шухевичъ** на парохію Краснѣй.

Сотрудничества одержавъ: оо. **Г. Стебельскій** въ Березовѣ, **В. Ступицкій** въ Томачинку и **І. Казинскій** въ Сасовѣ.

Удѣлнѣнѣй бѣтъ конкурсового иснѣту: оо. **И. Стоткевичъ** зъ **Божикова** и **В. Пасиновичъ** зъ **Николаева**.

Школьнымъ ординаріатскимъ комисаремъ для кашляцкого школьного округа именованый о. **Г. Чубатый** въ Ступкахъ ординаріатскій комисаръ школьный для округа забарского.

Въ **пропозицію** на **Болехѣвъ** принятъ: оо. 1) **А. Бачинскій**, 2) **Е. Мирюновичъ**, 3) **В. Долинскій**.

— **Выказъ датнѣвъ на цѣль брацтва и бурсы им. св. о. Ник. въ Золочевѣ**. (Далше.) 37) **Веч. о. Лазаревичъ** **Іоанъ**, кап. зъ **Ярчовѣвъ** 5 зр.; 38) **Веч. о. Лѣвъ** **Григорій**, кап. зъ **Ивачова** 5 зр.; 39) **Веч. о. Г. Коссакъ**, игуменъ зъ **Крехова** 5 зр.; 40) **Веч. о. Давидовичъ** **Антоній**, парохъ зъ **Заболотѣвъ** 3 зр.; 41) **Веч. о. Борнари** **Михаилъ**, закладѣтель **Троштанца** 1 зр.; 42) **Веч. о. Чайковский** **Михаилъ** збравъ въ свойѣ приходѣ **Верхобужу** въ часѣ Рѣдѣи свѣтѣ 3 зр. 34 кр.; 43) **Ви. Вереза** **Петро**, учит. зъ **Куткова** 2 зр.; 44) **Чест. Квасниця** **Іоанъ**, мѣщанинъ зъ **Золочева** 1 зр.; 45) **Чест. Панкевичъ** **Василь** мѣщ. зъ **Золочева** 80 кр.; 46) **Чест. Назарковичъ** **Григорій**, пѣвецъ церк. зъ **Яснова** 1 зр.; 47) **Чест. Сидѣрѣй** **Іоанъ**, гося зъ **Бужка** 2 зр. **Радамъ** 29 зр. 14 кр. Съ попередно выказанными 142 зр. 77 кр. становитъ разомъ суму 171 зр. 91 кр.

(Далше буде.)

— **Выказъ Всеч. и Благ. П. Т. жертвователѣвъ на дѣвоче воспиталище подъ зарѣдомъ** **Инокимъ** чина св. **Василия Великаго**, котрымъ за ихъ жертвы номинѣтѣвъ заявляе свою ширѣйшу подяку: 105) **Веч. о. Герасимскій** **Мах.** зъ **Березовѣ** отъ себе и парохіанъ 10 зр.; 106) **Веч. о. Андримъ** **Іоанъ** зъ **Жабоврука** отъ себе

